

عنوان مقاله:

مدل عامل های آموزشی و ترویجی موثر بر مدیریت پایدار آب کشاورزی از دیدگاه متخصصان آب استان همدان

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش مدیریت آموزش کشاورزی، دوره 10، شماره 46 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

لیلا زلیخایی سیار - دانشجوی دکتری توسعه کشاورزی دانشگاه بوعلی سینا همدان.

کریم نادری مهدی - دانشیار ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه بوعلی سینا، همدان.

رضا موحدی - دانشیار ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه بوعلی سینا، همدان.

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش علی-رابطه ای تعیین نقش عاملهای آموزشی و ترویجی در تبیین مدیریت پایدار آب کشاورزی در استان همدان است که به لحاظ هدف کاربردی و از نظر گردآوری داده ها میدانی می باشد. جامعه آماری تحقیق را 130 نفر از کارشناسان و استادان حوزه آب در بخش کشاورزی استان تشکیل می دهند. برای تعیین حجم نمونه از جدول مورگان استفاده شد و تعداد 97 نفر به شیوه تصادفی ساده انتخاب شدند. در بخش توصیفی برای رتبه بندی عاملهای آموزشی و ترویجی از روشهای تصمیم گیری چندشاخصه TOPSIS و SAW و در بخش استنباطی برای تعیین سهم متغیرهای پیش بین (عاملهای آموزشی ترویجی و نگرش) در تبیین واریانس متغیر ملاک (مدیریت پایدار آب کشاورزی) از مدل یابی معادله های ساختاری مبتنی بر رویکرد حداقل مربعات جزئی (PLS) بهره گرفته شد. نتایج مدل یابی نشان داد که 19 درصد از واریانس مدیریت پایدار آب کشاورزی توسط عاملهای آموزشی و ترویجی و نگرش تبیین می شود. از میان عاملهای آموزشی و ترویجی، رسانه های جمعی با ضریب تاثیر 255/0 بیشترین تاثیر را بر مدیریت پایدار آب کشاورزی داشته و دارای اولویت بالاتری می باشد.

کلمات کلیدی:

مدیریت پایدار آب، بخش کشاورزی، عامل های آموزشی و ترویجی، استان همدان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1027475>

